

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

«ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ

ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ

ΧΩΡΑΣ»

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Στις 27 Μαΐου 2016 εστάλη στην Ο.Κ.Ε. προς γνωμοδότηση, από το Γενικό Γραμματέα Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, νομοσχέδιο με θέμα: **«Θεσμικό πλαίσιο για τη δημιουργία καθεστώτων ενισχύσεων Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Περιφερειακή και Οικονομική Ανάπτυξη της χώρας».**

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. αποφάσισε να γνωμοδοτήσει επί του νομοσχεδίου και συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους **κ.κ. Γεώργιο Καρανίκα, Γεώργιο Ξηρόγιαννη, Σταύρο Κουτσιουμπέλη, Φώτη Κολεβέντη και Κωνσταντίνο Κόλλια.**

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο **κ. Γεώργιος Καρανίκας, Αντιπρόεδρος της Ο.Κ.Ε.** Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχαν ως εμπειρογνώμονες οι **κ.κ. Νικόλαος Παπαδάτος, Χημικός Μηχανικός – Πολιτικός Επιστήμων, Μιχάλης Σμύρης, Μηχανολόγος - Μηχανικός και Δημήτριος Μπίμπας, Οικονομολόγος.** Από πλευράς Ο.Κ.Ε. συμμετείχε και είχε τον επιστημονικό συντονισμό η **κα Μαρία Ιωαννίδου, επιστημονική συνεργάτις της Ο.Κ.Ε.**

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε της εργασίες της σε τρεις (3) συνεδριάσεις και αναμένεται η επικύρωση της γνώμης από την Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε., αφού ολοκλήρωσε τη συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση της 15^{ης} Μαρτίου 2017, διατύπωσε την υπ' αριθμ. **315** Γνώμη της.

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το υπό συζήτηση σχ/ν κατατίθεται σε μια δύσκολη χρονική συγκυρία για τη χώρα, εν μέσω σκληρών δημοσιονομικών προσαρμογών, οικονομικής ύφεσης και αυξημένης ανεργίας. Στο πλαίσιο αυτό, και καθώς οι δημόσιες επενδύσεις συνεχώς περιορίζονται, οι ιδιωτικές επενδύσεις είναι το κλειδί για την αντιστροφή του κλίματος της ελληνικής οικονομίας, για την αναδιάρθρωση του παραγωγικού ιστού της χώρας και για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, με στόχο την ανάπτυξη και τη δημιουργία απασχόλησης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι από το 2009 έως σήμερα, το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ), το οποίο αποτελεί το βασικό μοχλό υποστήριξης των αναπτυξιακών νόμων, έχει απωλέσει περίπου 20 δις σωρευτικά, γεγονός που είχε ασφαλώς αρνητική επίδραση στην αναπτυξιακή δυναμική και την ανάσχεση του υφεσιακού κύματος που ακολούθησε τη δημοσιονομική προσαρμογή (βλ. Παράρτημα - Πίνακας 1).

Παράλληλα, στο σύνολο της οικονομίας ο δείκτης σχηματισμού ακαθάριστου παγίου εξοπλισμού υποχώρησε πάνω από 100 μονάδες βάσης από το 2005 έως το 2015, ήτοι μειώθηκαν οι επενδύσεις πάνω από 30δις, ένδειξη ότι ο ιδιωτικός τομέας προηγήθηκε και ακολούθησε με μεγαλύτερη ένταση την απομόχλευση του δημοσίου τομέα στη διαδικασία προσαρμογής και αναστολής των επενδυτικών πρωτοβουλιών (βλ. Παράρτημα - Πίνακας 2).

Επιπλέον, ο δείκτης χρησιμοποίησης εργοστασιακού δυναμικού (δείκτης που καταγράφει ουσιαστικά το πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό που βρίσκεται σε αδράνεια) σημειώνει χαμηλά ποσοστά αγγίζοντας το 65% μεσοσταθμικά στους κλάδους της ελληνικής οικονομίας, με τις μικρές επιχειρήσεις να βρίσκονται σε πολύ χαμηλότερα όρια (50-55% σύμφωνα με κλαδικές έρευνες της ΕΤΕ και του ΙΜΕ-ΓΣΕΒΕΕ).

Είναι σαφές ότι η παροχή των κινήτρων των κρατικών ενισχύσεων, είναι δυνατόν να ενισχύσει την επενδυτική δραστηριότητα, χωρίς όμως να αποτελεί από μόνη της ικανό παράγοντα για την αποτελεσματική και μακροπρόθεσμα βιώσιμη στήριξη των επενδύσεων, ειδικά μάλιστα εάν τα κίνητρα αυτά δεν είναι ισχυρά. Για τη δημιουργία ευνοϊκού επενδυτικού κλίματος σε μια οικονομία πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες βασικές προϋποθέσεις: θετικές μακροοικονομικές

προοπτικές, σταθερό και αναπτυξιακό φορολογικό σύστημα, ευρωστία του χρηματοπιστωτικού συστήματος και χαμηλό κόστος δανειακών κεφαλαίων, επάρκεια και πληρότητα των βασικών υποδομών, ασφάλεια δικαίου και ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης, ολοκληρωμένος χωροταξικός και περιβαλλοντικός σχεδιασμός.

Επομένως η νομοθέτηση μόνο ενός συνόλου επενδυτικών προγραμμάτων, χωρίς την εκπλήρωση των παραπάνω προϋποθέσεων, δε σηματοδοτεί αυτόματα την επιστροφή σε αναπτυξιακή τροχιά, είναι όμως απαραίτητη προϋπόθεση για την αποκατάσταση του κλίματος εμπιστοσύνης στην αγορά. Σήμερα απαιτείται μία νέα επενδυτική στρατηγική δεδομένου ότι το μεγάλο επενδυτικό κενό της χώρας (περίπου €100 δις στην εξαετία) δεν μπορεί να καλυφθεί ούτε από τους εξαιρετικά περιορισμένους δημόσιους πόρους, ούτε εφαρμόζοντας πρακτικές κρατικής ενίσχυσης που στο παρελθόν απέτυχαν να ενθαρρύνουν παραγωγικές επενδύσεις μακροχρόνιας βιωσιμότητας. Ειδικότερα, η σημερινή έλλειψη δημοσίων πόρων εκ των πραγμάτων καθιστά ανεπαρκή κάθε δυνατότητα του νέου νόμου να συμβάλει στο επιδιωκόμενο επενδυτικό άλμα.

Σε κάθε περίπτωση, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι για να αναλάβουν οι επιχειρήσεις νέες πρωτοβουλίες για επενδυτική δραστηριότητα θα πρέπει να ξεκαθαριστεί η τύχη υφιστάμενων εγκεκριμένων επενδυτικών σχεδίων. Είναι θετικό ότι στο υπό αξιολόγηση σχ/ν εισάγονται κάποιες ρυθμίσεις για την τακτοποίηση επενδυτικών σχεδίων των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων, ωστόσο είναι αρνητικό ότι δεν προβλέπονται διαφορετικές προσεγγίσεις για τα έργα που έχουν ολοκληρωθεί και αναμένουν έλεγχο ή/και καταβολή της επιχορήγησης σε σχέση με έργα που δεν έχουν ολοκληρωθεί. Σε κάθε περίπτωση, η όποια τακτοποίηση θα πρέπει να δημιουργεί αφενός ρευστότητα στις επιχειρήσεις και να τις βοηθά να αποφύγουν ιδιαίτερα αρνητικές επιπτώσεις και αφετέρου να διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες για εφαρμογή του νέου πλαισίου ενισχύσεων.

Επιπλέον, επισημαίνεται ότι τα ποσοστά ενίσχυσης του υπό συζήτηση σχ/ν καθορίζονται με βάση τον πρόσφατο Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων (2014 – 2017), ο οποίος έχει συμφωνηθεί μετά από διαπραγματεύσεις με την Ε.Ε., με βάση τα δεδομένα του κατά κεφαλήν εισοδήματος της χώρας του έτους 2008-09, δηλαδή προ της κρίσης και της πτώσης του ΑΕΠ άνω του 25%.

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια από την ελληνική κυβέρνηση για την τροποποίηση του Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων, με βάση τα νέα πραγματικά δεδομένα για το ΑΕΠ των Περιφερειών, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί μετά από την πολύχρονη ύφεση και την συρρίκνωση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, ώστε να εξασφαλιστεί η δυνατότητα ενίσχυσης των μεγάλων επιχειρήσεων (σύμφωνα με την σχετική Σύσταση της ΕΕ) για υφιστάμενη οικονομική δραστηριότητα σε όλες τις Περιφέρειες της χώρας, καθώς και η αύξηση των μέγιστων ποσοστών ενίσχυσης για το σύνολο των επιχειρήσεων.

Εκτός της αναμόρφωσης του ΧΠΕ, ακόμα πιο αποτελεσματική θα είναι η υιοθέτηση πρακτικών που ακολουθούν πλέον οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες δίνοντας προτεραιότητα σε οριζόντια ενθάρρυνση όλων των οικονομικά αποδοτικών επενδύσεων σε κλάδους με συγκριτικά πλεονεκτήματα, σε παραγωγικές δραστηριότητες και προϊόντα προστιθέμενης αξίας. Αυτό επιτυγχάνεται ταχύτερα με κίνητρα φορολογικής επιβράβευσης των πρόσθετων κερδών και θέσεων εργασίας που με τη σειρά τους μετεξελίσσονται σε πηγή πρόσθετων φορολογικών εσόδων και εισφορών για τα ασφαλιστικά ταμεία.

Κλείνοντας τις εισαγωγικές της παρατηρήσεις, η Ο.Κ.Ε. τονίζει ότι με το νέο αναπτυξιακό πλαίσιο θα πρέπει να αντιμετωπιστούν τα ακόλουθα προβλήματα:

α) οι χρονοβόρες διαδικασίες και καθυστερήσεις που παρατηρούνται στα στάδια από την αξιολόγηση της επενδυτικής πρότασης μέχρι την ολοκλήρωση και χρηματοδότηση του επενδυτικού σχεδίου.

β) οι αδυναμίες και παθογένειες του μηχανισμού αξιολόγησης των αιτημάτων υπαγωγής των επενδυτικών σχεδίων, καθώς και ελέγχου της υλοποίησής τους.

γ) το ασταθές και περίπλοκο φορολογικό περιβάλλον για τα εγκεκριμένα επενδυτικά σχέδια.

Επιπλέον, ο νέος αναπτυξιακός νόμος θα πρέπει να αλληλοσυμπληρώνεται ή να δίνει τη δυνατότητα συνδυαστικών παρεμβάσεων μέσα από τακτικές δράσεις:

- χρηματοδότησης του ιδιωτικού τομέα (μέσω τραπεζών)
- χρηματοδότησης/ ενίσχυσης μέσα από προγράμματα ΕΣΠΑ
- χρηματοδότησης μέσα από τη συμμετοχή διεθνών οργανισμών και επενδυτικών ταμείων
- καθιέρωσης και ανάπτυξης εργαλείων μικροχρηματοδότησης

- αξιοποίησης κεφαλαιοποιηθέντων κερδών και μειωμένων φορολογικών συντελεστών
- υποστήριξης μέσα από την εφαρμογή διατάξεων του Νόμου για τις Στρατηγικές Επενδύσεις
- υποστήριξης πρωτοβουλίας των φορέων των μικρών επιχειρήσεων για δημιουργία Αναπτυξιακής Τράπεζας Μικρών Επιχειρήσεων

B. ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧ/Ν

1. Το υπό διαβούλευση σχ/ν για το εθνικό θεσμικό πλαίσιο επιχορηγήσεων και κινήτρων περιλαμβάνει σημαντικές θετικές πτυχές, όπως είναι η εισαγωγή φορολογικών κινήτρων με μνεία σε σταθερό φορολογικό περιβάλλον, η ενίσχυση συνεργατικών σχηματισμών με κίνητρα συνεργιών και επιχειρήσεων με δυναμική εξωστρέφειας, η σύνδεση θετικής αξιολόγησης των σχεδίων με τη δημιουργία και διατήρηση θέσεων απασχόλησης, η διασύνδεση των εγκεκριμένων σχεδίων με τις διαδικασίες ταχείας αδειοδότησης για στρατηγικές επενδύσεις. Επιπλέον, θα πρέπει να αναφερθεί ότι είναι θετική η διεύρυνση των δικαιούχων στο πεδίο της καινοτομίας, στον τομέα της κοινωνικής οικονομίας και στις συνεταιριστικές μορφές επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένου του αγροτικού τομέα.
2. Με δεδομένους τους σημαντικούς δημοσιονομικούς περιορισμούς της χώρας, η υιοθέτηση των φορολογικών απαλλαγών ως υποκατάσταση των επιχορηγήσεων, είναι θετική, κινείται στην κατεύθυνση της ενθάρρυνσης παραγωγικών επενδύσεων μακροχρόνιας βιωσιμότητας και ευθυγραμμίζεται με την πανευρωπαϊκή τάση και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εν τούτοις, εκτιμάται ότι στη δεδομένη κατάσταση της παρατεταμένης ύφεσης της ελληνικής οικονομίας, της ουσιαστικής ανεπάρκειας ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος και του αρνητικού επιχειρηματικού κλίματος, οι φορολογικές απαλλαγές δεν αποτελούν πρακτικά ελκυστικό είδος ενίσχυσης για το σύνολο των ελληνικών επιχειρήσεων. Για το λόγο αυτό, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα, θα ήταν αποτελεσματικότερο να δοθεί η εναλλακτική δυνατότητα της επιχορήγησης για το σύνολο των επενδυτικών σχεδίων, ή τουλάχιστον για επενδυτικά σχέδια στους τομείς προτεραιότητας της Εθνικής Στρατηγικής Έξυπνης Εξειδίκευσης¹, σε συνδυασμό με τις δημιουργούμενες νέες θέσεις εργασίας. Προϋπόθεση όμως για την παροχή επιχορηγήσεων πρέπει να

¹ Στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής της ΕΕ για την περίοδο 2014-2020, αναδεικνύεται η έννοια της Έξυπνης Εξειδίκευσης στην έρευνα και καινοτομία (Research and Innovation Strategy for Smart Specialization – RIS3). Όπως αναφέρεται στον Γενικό Κανονισμό (ΕΕ) 1303/2013, η στρατηγική αυτή προσέγγιση εστιάζει στη δημιουργία ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, μέσω της ανάπτυξης και αντιστοίχισης των ισχυρών σημείων της έρευνας και καινοτομίας με τις ανάγκες των επιχειρήσεων, για την αξιοποίηση νέων ευκαιριών και των εξελίξεων της αγοράς με τρόπο συνεκτικό. Πρόκειται για μία προσέγγιση τοπο-κεντρική που λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες των διαφόρων γεωγραφικών περιοχών σε ό,τι αφορά στα χαρακτηριστικά τους, τις δυνατότητές τους και τη διαδρομή που πρέπει να ακολουθήσουν προς την οικονομική ανάπτυξη. Στην Ελλάδα, η Εθνική Στρατηγική Έρευνας και Καινοτομίας για την Έξυπνη Εξειδίκευση (RIS3) εκπονήθηκε από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας (Αύγουστος 2015).

είναι η δυνατότητα πλήρους ανάκτησης τους (άμεσα ή έμμεσα) ώστε οι δημόσιοι πόροι σε μορφή κρατικών ενισχύσεων να επιστρέφουν στα δημόσια ταμεία και να επαναχρησιμοποιούνται.

3. Η προβλεπόμενη εξειδίκευση διατάξεων του σχ/ν με επιπρόσθετες υπουργικές αποφάσεις (περισσότερες από 30) και δευτερογενή νομοθεσία δεν συνάδει με τους κανόνες καλής νομοθέτησης και αντιτίθεται στη ζητούμενη απλότητα και φιλικότητα του θεσμικού πλαισίου προς τους επενδυτές αυξάνοντας το διοικητικό κόστος των επιχειρήσεων εξ αιτίας της προκληθείσας ανάγκης διαρκούς προσφυγής σε εξωτερικούς αξιολογητές και συμβούλους του επενδυτικού τους σχεδίου. Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι κρίσιμα ζητήματα των οποίων η επίλυση παραπέμπεται σε μελλοντικές υπουργικές αποφάσεις (π.χ. στην εφοδιαστική αλυσίδα, τουρισμό υγείας, επιτροπές αξιολόγησης, ταμεία συμμετοχών, κτλ) θα πρέπει να δημοσιοποιηθούν άμεσα.
4. Απαιτείται επιπλέον μια συγκροτημένη προσπάθεια κωδικοποίησης και απλοποίησης των δικαιούχων ανά κατηγορία ενίσχυσης, γεωγραφική περιοχή και κλάδο, με στόχο να διασφαλιστεί η δυνατότητα των υποψηφίων επενδυτών να κατανοούν με εύκολο τρόπο τη δυνητική επιλεξιμότητα τους και τις ενισχύσεις που είναι δυνατόν να διεκδικήσουν. Η κωδικοποίηση των διατάξεων του αναπτυξιακού και η δημιουργία κωδικοποιημένων πινάκων επιλεξιμότητας, μεγεθών επιχειρήσεων, κλπ. θα βελτιώσει σημαντικά τη χρηστικότητα του νομοθετήματος.
5. Θα πρέπει να διασφαλιστεί η ανάγκη ίσης μεταχείρισης των επιχειρήσεων. Υπό αυτήν την έννοια, οι οριζόντιες πολιτικές (πχ ταχύτερη αδειοδότηση του Άρθρου 68, φορολογική σταθερότητα, καινοτομία, συμψηφισμός υποχρεώσεων, κτλ) πρέπει να παραμείνουν εκτός αναπτυξιακού, διαφορετικά δημιουργούν ευνοϊκές ρυθμίσεις μόνο για τους ενταγμένους. Επιπλέον, η ένταξη των στρατηγικών επενδύσεων στον αναπτυξιακό περιορίζει σημαντικά το εύρος εφαρμογής και δρα αποτρεπτικά για τομείς που παραδοσιακά υλοποιούν μεγάλες επενδύσεις (πχ μέταλλα και σύνθετα μεταλλικά προϊόντα). Δημιουργεί επίσης αθέμιτο ανταγωνισμό γιατί οι στρατηγικές επενδύσεις που εντάσσονται στο νόμο απολαμβάνουν τις επιτρεπόμενες ενισχύσεις (ακόμα και πριν το αίτημα εξαίρεσης στη DG Comp), ενώ οι υπόλοιπες όχι.

6. Δεν τεκμηριώνεται η ανάγκη ενίσχυσης δημοσίων επιχειρήσεων από τον αναπτυξιακό νόμο. Είναι σαφές ότι η υπαγωγή των δημοτικών/δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών, εκτός του ότι δεν κινητοποιεί ιδιωτικούς πόρους, αποτελεί πρόσθετη στρέβλωση του ανταγωνισμού μιας και αυτοί οι φορείς ήδη λαμβάνουν ανέξοδη κρατική επιχορήγηση για τη λειτουργία τους.
7. Η διασφάλιση της σταθερότητας του φορολογικού πλαισίου θα έπρεπε να εφαρμοστεί, ως ένα οριζόντιο βασικό μέτρο (επιπρόσθετο των άλλων μορφών ενίσχυσης) για το σύνολο των επενδυτικών σχεδίων. Σε κάθε περίπτωση, μάλιστα, για επενδυτικά σχέδια προϋπολογισμού άνω των 10.000.000 €, στους τομείς προτεραιότητας της Εθνικής Στρατηγικής Έξυπνης Εξειδίκευσης και σε συνδυασμό με τις δημιουργούμενες νέες θέσεις εργασίας (δημιουργία περισσότερων από 50 νέων θέσεων εργασίας, ή διατήρηση περισσότερων από 100 θέσεων εργασίας).
8. Σε ότι αφορά τις διαδικασίες αξιολόγησης, τροποποίησης και ελέγχου υλοποίησης των επενδυτικών σχεδίων προτείνεται:
 - να συμπεριληφθεί ως στοιχείο / κριτήριο αρχικού ελέγχου η πληρότητα και επάρκεια της οικονομοτεχνικής μελέτης που θα πρέπει να συνοδεύει την αίτηση υπαγωγής (με βάση σχετικό υπόδειγμα),
 - το μητρώο αξιολογητών και ελεγκτών να καταρτίζεται με ελάχιστα αντικειμενικά τυπικά και ουσιαστικά κριτήρια επιστημονικής επάρκειας (πτυχίο, εμπειρία), διαφάνειας και αφού έχουν προηγηθεί ανοιχτές διαδικασίες κατάρτισης/ εκπαίδευσης δίχως αυτές να αυξάνουν το κόστος συμμετοχής ή να αποκλείουν ομάδες επαγγελματιών,
 - να διευρυνθεί ο αριθμός των αξιολογητών (από ένας που προτείνεται στο σχ/ν) για λόγους διαφάνειας
 - να οριστεί συντομότερη χρονική προθεσμία για τη χορήγηση απάντησης επί αιτήματος τροποποίησης της απόφασης υπαγωγής. (κατά μέγιστο 40 ημέρες, αντί 90),
9. Θα πρέπει να εξετασθεί ενδελεχώς και να δοθεί η δέουσα προσοχή στην ανάπτυξη επιχειρηματικών συνεργατικών σχηματισμών (clusters), διασφαλίζουν μειωμένα λειτουργικά κόστη και τη δυνατότητα αφομοίωσης τεχνολογικά προηγμένων πρακτικών. Οι περιγραφείσες συνέργειες θα μπορούν να λαμβάνουν τη μορφή σύμπραξης μεταξύ διαφορετικού κλάδου δραστηριοτήτων, οι οποίες διακρίνονται

για τη συνάφεια και τη συμπληρωματικότητα τους (π.χ. εμπόριο, τουρισμός, logistics, κ.α.)

10. Σε ότι αφορά τις υποχρεώσεις των ενισχυόμενων φορέων, προτείνεται να θεσπιστεί η δυνατότητα τήρησης βιβλίων Β΄ κατηγορίας για επενδύσεις ποσού έως 500.000 €, ώστε να μην δημιουργείται αύξηση του διαχειριστικού κόστους. Επιπλέον, προτείνεται η χρονική διάρκεια της τήρησης των υποχρεώσεων να είναι ανάλογη με τις προβλέψεις του ΓΑΚ 2014 - 2020 (5 χρόνια για τις μεγάλες επιχειρήσεις και 3 χρόνια για τις ΜΜΕ), ώστε να μην δημιουργείται πρόσθετο αντικίνητρο για τις επιχειρήσεις.
11. Κρίνεται σκόπιμη η διασφάλιση της διαρκούς παρακολούθησης και αξιολόγησης των αποτελεσμάτων και επιδόσεων των ενισχυόμενων επιχειρήσεων, ανά τομέα δραστηριότητας, και η προσπάθεια αξιοποίησης της αποκτωμένης τεχνογνωσίας/καινοτομίας, καθώς και του δημιουργούμενου προτύπου δικτύωσης και εξωστρέφειας προς όφελος άλλων δυναμικών επιχειρήσεων, ώστε να επιτευχθούν σημαντικά πολλαπλασιαστικά ενδιαφέροντα.
12. Διακρίνεται μία ασάφεια ως προς την προτεινόμενη λειτουργία των Ταμείων Συμμετοχών (Άρθρα 59-61). Θα πρέπει να υπάρχουν σαφείς ρυθμίσεις σχετικά με τα ακόλουθα θέματα:
 - *Εχέγγυα λειτουργίας με αμιγώς ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια.* Ενδεικτικά αναφέρονται η υποχρεωτική ενσωμάτωση κανόνων χρηματοπιστωτικής διαφάνειας (πχ κανόνες Βασιλείας, κανόνες ΤτΕ, ανεξάρτητος εσωτερικός έλεγχος, κτλ), η πλειοψηφική συμμετοχή ιδιωτικών κεφαλαίων, η ένταξη στο ΧΑΑ, κτλ.
 - *Εύρεση πρόσθετων πόρων,* ώστε οι οργανισμοί αυτοί να μην κάνουν μια «εσωτερική» μεταφορά πόρων από το ΕΣΠΑ, να μην δεσμεύσουν πόρους από έργα εθνικών υποδομών, κτλ.
 - *Προϋποθέσεις χορήγησης ενισχύσεων:* Ανάγκη αποσαφήνισης των προϋποθέσεων, αντί για παραπομπή σε ΚΥΑ (Α60.3, Α.61.2)
 - *Διαδικασία απόδοσης ενίσχυσης.* Παραμένει ασαφές πως και από ποιο μηχανισμό θα γίνεται η βεβαίωση ολοκλήρωσης της επένδυσης και η απόδοση του κινήτρου μέσω των ταμείων συμμετοχών.

13. Αρνητικά κρίνεται η ρύθμιση του Άρθρου 77, σε σχέση με την τμηματική καταβολή της επιχορήγησης για όλα τα επενδυτικά σχέδια των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων σε επτά ετήσιες ισόποσες δόσεις, εκ των οποίων οι τέσσερις τουλάχιστον μετά την ολοκλήρωση και την έναρξη της παραγωγικής λειτουργία του επενδυτικού σχεδίου. Ειδικότερα, δεν περιλαμβάνεται καμία διαφοροποίηση, ή μεταβατική πρόβλεψη για έργα που έχουν ήδη ολοκληρωθεί και είτε αναμένουν τον τελικό έλεγχο, είτε την καταβολή της επιχορήγησης. Μάλιστα για τα επενδυτικά σχέδια που έχουν ήδη εισπράξει το 50% της προβλεπόμενης επιχορήγησης, ή/και προκαταβολή, προβλέπεται η καταβολή του υπολοίπου της επιχορήγησης σε επτά ετήσιες δόσεις μετά την ολοκλήρωσή τους.

Σημειώνεται ότι η ρύθμιση αυτή αφορά και στα μεγάλα επενδυτικά σχέδια που έχουν κυρωθεί με νόμο από την Βουλή, γεγονός που αποκλείει στην πράξη κάθε σκέψη υλοποίησης επενδύσεων σημαντικού μεγέθους.

Όπως είναι προφανές, η άδικη αυτή ρύθμιση αυτή, αφού για πρώτη φορά επιχειρείται τροποποίηση του πλαισίου εφαρμογής αναπτυξιακού νόμου, με επιβολή δυσμενέστερων όρων, ειδικά σε ότι αφορά την καταβολή των ενισχύσεων, που αποτελεί καθοριστικό παράγοντα της απόφασης υλοποίησης ενός επενδυτικού σχεδίου, ουσιαστικά θα οδηγήσει σε μεγάλο ποσοστό στον εξαναγκασμό των επενδυτών που δεν έχουν προχωρήσει σε σημαντικό βαθμό να εγκαταλείψουν από μόνοι τους τα επενδυτικά του σχέδια. Για όσους, μάλιστα, έχουν προχωρήσει σημαντικά στην υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων δημιουργεί τις προϋποθέσεις οικονομικής ασφυξίας και χρεωκοπίας, αφού μεταθέτει την ευλόγως αναμενόμενη σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα καταβολή της υπόλοιπης επιχορήγησης σε επτά χρόνια.

Τα παραπάνω θέματα εξειδικεύονται περαιτέρω στις κατ' άρθρον παρατηρήσεις που ακολουθούν, όπου παραλαμβάνεται και σειρά προτάσεων της Ο.Κ.Ε. επί συγκεκριμένων ρυθμίσεων του σχ/ν.

Γ. ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Να προστεθεί ο στόχος της αποδοτικής αξιοποίησης των πόρων.

Άρθρο 4

Ο ορισμός του Ενιαίου Επενδυτικού Σχεδίου δεν χρησιμοποιείται / μνημονεύεται και στα επόμενα Άρθρα.

Κρίνεται ως ιδιαίτερα θετική η παροχή δυνατότητας κάλυψης της ίδιας συμμετοχής από δανεισμό, ή ομολογιακό δάνειο.

Προτείνεται όμως η παροχή και της δυνατότητας κάλυψης της ίδιας συμμετοχής και από λοιπά διαθέσιμα κεφάλαια (Κεφάλαιο Κίνησης), όπως αυτό προβλέπεται και από το Γενικό Απαλλακτικό Κανονισμό για τις ενισχύσεις της Περιόδου 2014-2020.

Θα πρέπει να καθοριστεί η λογιστική διαχείριση της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου.

Άρθρο 5

Θα πρέπει να καθοριστεί η λογιστική διαχείριση της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου.

Επίσης, στην ίδια συμμετοχή να λαμβάνεται υπόψη η πρόβλεψη κερδών της επόμενης τριετίας, με βάση το ιστορικό της υφιστάμενης κερδοφορίας προ του αιτήματος για ένταξη.

Για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, προτείνεται μείωση της ελάχιστης απαιτούμενης επένδυσης στις 50,000 - 75,000€, με στόχο την αύξηση της εξαιρετικά περιορισμένης συμμετοχής των μικρών επιχειρήσεων στα αναπτυξιακά προγράμματα και στις δημόσιες συμβάσεις (11% και 18% αντίστοιχα σύμφωνα με τις μελέτες ΙΜΕ ΓΣΕΒΕΕ και ΙΝΕΜΥ). Οι μικρές επιχειρήσεις αποτελούν πυλώνες ανάπτυξης της τοπικής οικονομίας και αύξησης της απασχόλησης, και με βάση αυτά τα κριτήρια θα πρέπει να αξιολογηθούν.

Άρθρο 6

Προτείνεται η διαγραφή της περίπτωσης ζ. καθώς, όπως επισημαίνεται στη Γενική Αξιολόγηση, η υπαγωγή των δημοτικών / δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, εκτός του ότι δεν κινητοποιεί ιδιωτικούς πόρους, αποτελεί πρόσθετη στρέβλωση του

ανταγωνισμού μιας και αυτοί οι φορείς ήδη λαμβάνουν ανέξοδη κρατική επιχορήγηση για τη λειτουργία τους.

Άρθρο 7

Προτείνεται η πρόβλεψη δικαιώματος συμμετοχής, σε καθετοποιημένα σχήματα παραγωγής και διακίνησης και συνεργατικών σχηματισμών, σε επιχειρήσεις εξαιρούμενων κλάδων ενίσχυσης, όπως σε αυτές που δραστηριοποιούνται στο εμπόριο και την εστίαση (ευρύτερα στον αγροδιατροφικό και τουριστικό κλάδο).

Άρθρο 10

παρ. 1.ε

Ο σταθερός φορολογικός συντελεστής να παρέχεται (για 10 τουλάχιστον χρόνια) σε όλες τις επιχειρήσεις που υλοποιούν επενδύσεις άνω των 10.000.000 Ευρώ, με περισσότερες από 50 νέες θέσεις εργασίας, ή με συνολική διατήρηση περισσότερων των 100 θέσεων εργασίας (επιπρόσθετα των άλλων μορφών ενισχύσεων).

Άρθρο 10

παρ 3

Προβλέπεται ότι επιχειρήσεις, οι οποίες δεν εμφάνισαν κέρδη σε καμία χρήση κατά την τελευταία επταετία πριν την αίτηση υπαγωγής, δεν δικαιούνται να λάβουν ενισχύσεις με το κίνητρο της επιχορήγησης ή της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

Προτείνεται να απαλειφθεί η συγκεκριμένη παράγραφος καθώς η πρόβλεψη αυτή αποκλείει ανατιολόγητα από συγκεκριμένα είδη ενισχύσεων επιχειρήσεις που εμφανίζουν ζημίες, χωρίς να λαμβάνει υπόψη ότι οι νέες επιχειρήσεις, τα πρώτα έτη από την σύσταση και λειτουργία τους, εμφανίζουν κατά κανόνα ζημιογόνες χρήσεις λόγω των αναπόφευκτων υψηλών αποσβέσεων. Περαιτέρω, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι την τελευταία εξαετία της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης πολλές επιχειρήσεις εμφανίσθηκαν ζημιογόνες, είτε για λόγους μείωσης του κύκλου εργασιών, είτε λόγω έλλειψης ρευστότητας κ.λπ.

Άρθρο 11

Ενσωμάτωση της απαραίτητης ανάλυσης για την ενίσχυση των δαπανών των άρθρων 19 (συμμετοχή ΜΜΕ σε εμπορικές εκθέσεις), 36 (προστασία περιβάλλοντος), 37 (προσαρμογή σε ενωσιακά πρότυπα), 47 (ανακύκλωση και

επαναχρησιμοποίηση αποβλήτων), 53 (Πολιτισμός και Διατήρηση Κληρονομιάς) και 55 (Αθλητικές και Πολυλειτουργικές Ψυχαγωγικές Υποδομές) του ΓΑΚ 651 /2014.

παρ.1.α

Να ενσωματωθεί πίνακας με τα ανώτατα ποσοστά ενισχύσεων του ισχύοντος ΠΧΕ.

παρ.1.γ

Να αναγραφούν οι Περιφέρειες της περίπτωσης 3 (γ) του άρθρου 107, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (οι Περιφέρειες για τις οποίες δεν ενισχύονται επενδύσεις σε υφιστάμενη οικονομική δραστηριότητα).

παρ.1.δ

Η διάταξη δεν έχει ουσιαστικό νόημα με βάση τους περιορισμούς του άρθρου 65.

παρ.3

Να αυξηθεί το μέγιστο ποσό της ενίσχυσης ανά επενδυτικό σχέδιο, σε συνδυασμό με τις δημιουργούμενες νέες θέσεις εργασίας (ενδεικτικά πρόσθετη επιχορήγηση 250.000 ανά 1 επιπλέον θέση εργασίας, με ελάχιστο αριθμό βάσης τις 50, με εφαρμογή της διάταξης για ενισχύσεις άνω των 5.000.000 ευρώ). Σύμφωνα με το παραπάνω σκεπτικό να μην ισχύει ο περιορισμός των ορίων: 5 εκατ. Ευρώ ανά επένδυση, 10 εκατ. ευρώ ανά ΑΦΜ και 20 εκατ. ευρώ για το σύνολο συνεργαζομένων ή συνδεδεμένων επιχειρήσεων στις περιπτώσεις αυτές ώστε να δίδεται ένα πρόσθετο κίνητρο για την αύξηση της απασχόλησης.

Ουσιαστικά προτείνεται αύξηση του ορίου από 5 σε 10 εκατ. ευρώ ενίσχυση ανά επένδυση, από 10 σε 20 εκατ. ευρώ ανά επιχείρηση και από 20 σε 30 εκατ. Ευρώ για συνεργαζόμενες ή συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Να αποσαφηνισθεί ότι τα όρια αυτά ισχύουν για συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα τριετίας.

Άρθρο 14

Η διαδικασία αξιολόγησης των επενδυτικών σχεδίων θα πρέπει να πληροί βασικούς κανόνες διαφάνειας και σύγχρονης ηλεκτρονικής διακυβέρνησης (έλεγχος πορείας αίτησης, αριθμός προτεραιότητας, πιθανός χρόνος ελέγχου κα).

Προτείνεται να αποσαφηνιστεί το περιεχόμενο των κριτηρίων αξιολόγησης, καθώς και η τεκμηρίωση της επιλογής της άμεσης αξιολόγησης. Επίσης, να καθοριστεί η υπαγωγή όλων των επενδυτικών σχεδίων που ισοβαθούν.

Επιπλέον, προτείνεται η διεύρυνση του αριθμού αξιολογητών για λόγους διαφάνειας.

Επισημαίνεται ότι η παράθεση προθεσμιών ολοκλήρωσης δε δεσμεύει τη δημόσια υπηρεσία, ούτε κατοχυρώνει τον επενδυτή.

Τέλος κατά την εξέταση υποβαλλόμενης ένστασης θα πρέπει να δικαιούται ο επενδυτής να παραστεί δια ζώσης στην αρμόδια επιτροπή εξέτασης ενστάσεων.

Άρθρο 16

Να θεσπιστούν χρονικές προθεσμίες για την συγκρότηση των οργάνων ελέγχου και την υποβολή εκ μέρους τους των σχετικών εκθέσεων, ώστε να αποφεύγονται καθυστερήσεις και να διασφαλίζεται η διαφάνεια και η ίση μεταχείριση των επενδυτών .

Άρθρο 17

παρ. 4

Να οριστεί συντομότερη χρονική προθεσμία για την χορήγηση απάντησης επί αιτήματος τροποποίησης της απόφασης υπαγωγής (κατά μέγιστο 40 ημέρες, αντί 90).

Άρθρο 18

Θα πρέπει να καθοριστούν οι όροι / χρονικές προθεσμίες για την δημιουργία των νέων θέσεων εργασίας.

Άρθρο 20

παρ. 1.α.(αα)

Προβλέπεται ότι ο φορέας της επένδυσης δύναται να αξιοποιήσει το σύνολο της δικαιούμενης ενίσχυσης φορολογικής απαλλαγής εντός 15 ετών, αρχής γενομένης από το έτος θεμελίωσης του δικαιώματος χρήσης με τον περιορισμό της μη υπέρβασης ποσοστού 20% κατ' έτος του συνολικού εγκεκριμένου ποσού της φορολογικής απαλλαγής.

Το ποσοστό 20% θεωρείται πολύ μικρό καθώς ολοκληρώνει την χορήγηση της ενίσχυσης σε χρόνο 5 ετών που είναι πολύ μεγάλος.

παρ. 2

«Καταβολή 50% επιχορήγησης μόνον με την προϋπόθεση προηγούμενης κάλυψης του 100% της προβλεπόμενης ίδιας συμμετοχής»

Στους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους (Π.Δ. 35 ΦΕΚ Α΄ 88/19.04.2011) το 50% της εγκεκριμένης επιχορήγησης ήταν δυνατόν να καταβληθεί, μετά την πιστοποίηση από το αρμόδιο όργανο ελέγχου, με προϋπόθεση η κάλυψη της ίδιας συμμετοχής από το φορέα της επένδυσης να ανέρχεται σε ποσοστό ανάλογο του υλοποιηθέντος έργου

Στο υπό διαβούλευση σχ/ν σύμφωνα με το Άρθρο 20/παραγρ.2α υφίσταται η προϋπόθεση της προηγούμενης κάλυψης από την επιχείρηση του συνόλου (100%) της ίδιας συμμετοχής, σύμφωνα με το εγκεκριμένο στην απόφαση υπαγωγής χρηματοδοτικό σχήμα.

Ο ως άνω όρος θεωρείται ιδιαίτερα αυστηρός και αναποτελεσματικός και λειτουργεί ως αδικαιολόγητο αντικίνητρο στην υποβοήθηση της χρηματοδότησης των επενδύσεων ειδικά σε ένα περιβάλλον όπου οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα ρευστότητας. Η χρηματοδότηση της επένδυσης με ίδια κεφάλαια ως προϋπόθεση για την είσπραξη του 50% της επιχορήγησης (όπου αυτή προβλέπεται), θα πρέπει να συνεχίσει να είναι αναλογική με το ποσοστό υλοποίησης του έργου π.χ. υλοποίηση τουλάχιστον του 50% του συνολικού εγκεκριμένου κόστους με αντίστοιχη κάλυψη του 50% της συνολικής απαιτούμενης ίδιας συμμετοχής σύμφωνα με το εγκεκριμένο χρηματοδοτικό σχήμα.

Άρθρο 21

παρ.1

Να θεσπιστεί η δυνατότητα τήρησης βιβλίων Β΄ κατηγορίας για επενδύσεις ποσού έως 500.000 ευρώ, ώστε να μην δημιουργείται αύξηση του διαχειριστικού κόστους.

παρ.2

Η χρονική διάρκεια της τήρησης των υποχρεώσεων να είναι συμβατή με τις προβλέψεις του ΓΑΚ 651/2014 (5 χρόνια για τις μεγάλες επιχειρήσεις και 3 χρόνια για τις ΜΜΕ).

Άρθρα 24 - 25

Τα μητρώα αξιολογητών και ελεγκτών πρέπει να καταρτίζονται με ελάχιστα αντικειμενικά τυπικά και ουσιαστικά κριτήρια επιστημονικής επάρκειας (πτυχίο, εμπειρία), διαφάνειας και αφού έχουν προηγηθεί ανοιχτές διαδικασίες κατάρτισης/εκπαίδευσης δίχως αυτές να αυξάνουν το κόστος συμμετοχής ή να αποκλείουν ομάδες επαγγελματιών.

Άρθρο 29

παρ.1

Να αποσαφηνιστεί ο χρόνος προκήρυξης που πρέπει να είναι άμεσος, καθώς η χώρα είναι 1,5 έτος χωρίς αναπτυξιακό νόμο. Προτείνεται η διάρκεια του καθεστώτος να είναι τριετής, στην περίπτωση δε υποβολής πληθώρας επενδύσεων να τροποποιηθεί σε πενταετή.

Ως γενικό σχόλιο, απαιτείται άμεση εξειδίκευση των ΚΥΑ για διασφάλιση σταθερότητας, διαφάνειας και αποτελεσματική οργάνωση των σχεδίων και χρονοδιαγραμμάτων των επενδυτών.

Άρθρο 31

Προτείνεται να θεσπιστούν διατάξεις για την ενίσχυση και παγίωση της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης των επενδυτών, μέσω της παροχής δυνατότητας παρακολούθησης της πορείας των αιτήσεων υπαγωγής και των λοιπών αιτημάτων από το ΠΣΚΕ.

Άρθρο 42

Το όριο / περιορισμός των 7 ετών για τον χαρακτηρισμό μιας επιχείρησης ως νέας θεωρείται ελάχιστος. Πρέπει είτε να αυξηθεί το όριο, είτε ο χρόνος να προσμετράται από την έναρξη της παραγωγικής δραστηριότητας της επιχείρησης και όχι από την ημερομηνία σύστασης της εταιρείας.

Άρθρο 43

Προτείνεται η προσθήκη επιλέξιμων δαπανών με βάση τις προτεινόμενες πρόσθετες ενισχυόμενες δαπάνες του άρθρου 9.

Άρθρο 48

παρ.2

Προτείνεται η προσθήκη επιλέξιμων δαπανών με βάση τις προτεινόμενες πρόσθετες ενισχυόμενες δαπάνες του άρθρου 9.

Άρθρο 52

Ο ελάχιστος αριθμός των 8 επιχειρήσεων σε cluster για να είναι δικαιούχοι δεν τεκμηριώνεται και δεν αντικατοπτρίζει απαραίτητα την πραγματικότητα σε παραγωγικό επίπεδο.

Επίσης, προτείνεται να υπάρξει πρόβλεψη καθιέρωσης ενισχύσεων για οριζόντιες δράσεις σε εμπορικές δικτυώσεις και συνέργιες με σκοπό εξαγωγική δραστηριότητα, ή σε δικτυώσεις εστίασης/ τουρισμού με σκοπό την ανάδειξη ελληνικού σήματος και διακίνηση αγαθών ΠΟΠ.

Άρθρο 53

Να προστεθούν τα επενδυτικές σχέδια των ΚΑΔ 79 (τουριστικά γραφεία, κλπ.), 91 (πολιτιστικές δραστηριότητες) και 93 (αθλητικές δραστηριότητες).

Άρθρο 59

Σχετικά με τη λειτουργία των Ταμείων Συμμετοχών ισχύουν οι παρατηρήσεις της Γενικής Αξιολόγησης.

Άρθρο 62

Ισχύει η παρατήρηση του Άρθρου 52 περί της μη τεκμηρίωσης του ελάχιστου αριθμού επιχειρήσεων (10 στο παρόν Άρθρο) στο επενδυτικό σχήμα.

Άρθρα 65 – 69

Επανασχεδιασμός του καθεστώτος, με βάση τις προβλέψεις του ΓΑΚ 651/2014, λαμβανομένης υπόψη της αναγκαιότητας δημιουργίας σταθερού φορολογικού καθεστώτος για ένα ευρύτερο αριθμό επενδύσεων, ως βασική προϋπόθεση για την διασφάλιση βιώσιμου επιχειρηματικού περιβάλλοντος

Για μεγάλα επενδυτικά σχέδια (στο σχ/ν αναφέρονται ως επενδύσεις μείζονος μεγέθους τα επενδυτικά σχέδια με επιλέξιμο κόστος επένδυσης άνω των 20 εκατ. ευρώ, οι οποίες δημιουργούν τουλάχιστον 40 θέσεις εργασίας, δηλ. 2 θέσεις εργασίας /1 εκατ. επιλέξιμου κόστους επένδυσης) προβλέπονται ως κίνητρα μόνο η

σταθεροποίηση του φορολογικού καθεστώτος για 12 έτη, καθώς και η φορολογική απαλλαγή μετά την ολοκλήρωση της επένδυσης με ποσοστό ενίσχυσης 10% και έως 5 εκατ. ευρώ.

Η πρόβλεψη αυτή στην πράξη οδηγεί στα εξής σενάρια:

α) μία επένδυση γενικής επιχειρηματικότητας του άρθρου 37 του σχ/ν με συνολικό επιλέξιμο κόστος ύψους 19,9 εκατ. ευρώ, μπορεί να λάβει το κίνητρο της φορολογικής απαλλαγής, με ανώτατο ποσοστό ενίσχυσης τα όρια του εγκεκριμένου Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων που σε πολλές Περιφέρειες ανέρχεται μέχρι 25% (Κεντρική Μακεδονία, Ανατολική Μακεδονία & Θράκη, Θεσσαλία, Ήπειρος, Δυτική Ελλάδα, Πελοπόννησος, Βόρειο Αιγαίο), ήτοι ποσό 5 εκατ. ευρώ περίπου.

β) μία επένδυση μείζονος μεγέθους του άρθρου 65 του σχ/ν με συνολικό επιλέξιμο κόστος ύψους 21 εκατ. ευρώ (η οποία δημιουργεί 40 θέσεις εργασίας), μπορεί να λάβει το κίνητρο της φορολογικής απαλλαγής, με ανώτατο ποσοστό ενίσχυσης 10% και μάλιστα ανεξάρτητα από τα όρια του εγκεκριμένου Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων, ήτοι ποσό 2,1 εκατ. ευρώ.

Έτσι, λόγω ακριβώς του ποσοστού ενίσχυσης, το οποίο καθορίζεται οριζόντια σε 10% για όλες τις επενδύσεις μείζονος μεγέθους, ανεξάρτητα από την Περιφέρεια στην οποία υλοποιούνται και ανεξάρτητα από τα αντίστοιχα όρια του εγκεκριμένου Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων, μία επένδυση μείζονος μεγέθους, για να τύχει του ανώτατου ορίου φορολογικής απαλλαγής των 5 εκατ. ευρώ, θα πρέπει να έχει ελάχιστο ύψος 50 εκατ. ευρώ.

Είναι αυταπόδεικτο από τα παραπάνω συμπεράσματα ότι με τον τρόπο αυτό εισάγεται ένας ανατιολόγητος διαχωρισμός και στερούμενη λογικής διάκριση μεταξύ επενδυτικών σχεδίων με ελάχιστη διαφορά στα μεγέθη τους, αφού ουσιαστικά μία επένδυση ύψους 19,9 εκατ. ευρώ, με βάση τα ανώτατα όρια του Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων μπορεί να λάβει το ανώτατο ύψος της απαλλαγής της τάξης των 5 εκατ. ευρώ, ενώ αντίθετα μία άλλη επένδυση που χαρακτηρίζεται από το σχ/ν ως μείζονος μεγέθους ύψος μόλις 21 εκατ. ευρώ, ουσιαστικά αντιμετωπίζεται «τιμωρητικά» από τον νομοθέτη και λαμβάνει απαλλαγή μόλις 2,1 εκατ. ευρώ.

Είναι φανερό ότι τέτοιου είδους προβλέψεις ουσιαστικά αποτελούν αντικίνητρο για μεγάλες επενδύσεις στη χώρα, ενώ περαιτέρω, με τον τρόπο αυτό ουσιαστικά στερείται δυνατότητας εφαρμογής και καθίσταται άνευ αντικειμένου η πρόβλεψη του

ίδιου του σχ/ν ότι για μεγάλα επενδυτικά σχέδια άνω των 50 εκατ. ευρώ εφαρμόζεται το προσαρμοσμένο ποσό ενίσχυσης (δηλαδή οι μειωτικοί συντελεστές) του Κανονισμού 651/2014.

Είναι επομένως αναγκαίο να επανεξετασθεί το κίνητρο των επενδύσεων μείζονος μεγέθους του Κεφαλαίου ΙΙ' του σχ/ν και να αναμορφωθεί με τρόπο που να συνάδει και να καθιστά αποτελεσματικές και εφαρμόσιμες τις προβλέψεις του Κανονισμού 651/2014 για τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια και το προσαρμοσμένο ποσοστό ενίσχυσης.

Άρθρο 72

Σε ό,τι αφορά την Επιτροπή Κοινωνικών Εταίρων και Δημόσιας Διοίκησης, η σύστασή της κατ' αρχήν αξιολογείται θετικά καθώς μπορεί να συμβάλει στην επεξεργασία αποτελεσματικότερων προτάσεων που θα λαμβάνουν υπ' όψιν τις πραγματικές συνθήκες και ανάγκες της αγοράς. Η σύνθεση της επιτροπής θα πρέπει να διασφαλίζει τη μέγιστη δυνατή αντιπροσωπευτικότητα και προς την κατεύθυνση αυτή προτείνεται η συμμετοχή της ΟΚΕ (στο πνεύμα εξ άλλου και της πρόσφατα ψηφισθείσης διάταξης του άρθρου 50 παρ. 2 του ν. 4387/2016) καθώς και η εκπροσώπηση των αγροτών, όπως ίσχυε έως τώρα στο Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας (Ε.Σ.Α.Α.)

Άρθρο 76

Η υπαγωγή παλαιότερων επενδυτικών σχεδίων στη διαδικασία χρηματοδότησης και εκκαθάρισης τους είναι κατ' αρχήν θετική. Θα πρέπει ωστόσο να ενσωματωθούν κάποια κριτήρια χρονικά και επενδυτικά περισσότερο ελκυστικά, ώστε να υλοποιηθούν επενδύσεις από όσους έχουν τη δυνατότητα και το σχεδιασμό να προχωρήσουν.

Άρθρο 76

Παρατηρείται ευνοϊκότερη μεταχείριση για τα επενδυτικά σχέδια του Ν. 3299/2004, των οποίων η προθεσμία ολοκλήρωσης έληξε την 31.12.2015 (και για τα οποία χορηγείται οριζόντια παράταση μέχρι 31.12.2016), έναντι εκείνων των οποίων η προθεσμία ολοκλήρωσης έληξε την 31.12.2016 (άρθρο 76, παραγ.1 α).

Ως δικαιότερη ρύθμιση, προτείνεται η παράταση της προθεσμίας ολοκλήρωσης των επενδυτικών σχεδίων, των οποίων η προθεσμία ολοκλήρωσης έληξε την 31.12.2016,

μέχρι 30.06.2018 με την προϋπόθεση της υλοποίησης του 50 % του εγκεκριμένου κόστους του επενδυτικού σχεδίου μέχρι την 30.06 2017, αντί της 31.12.2016.

Άρθρο 77

Βάσει όσων έχουν ειπωθεί στη Γενική Αξιολόγηση, θα πρέπει τουλάχιστον οι δόσεις να περιοριστούν σε 4 και παράλληλα να υπάρξουν μεταβατικής διατάξεις για όσους τουλάχιστον έχουν ήδη ολοκληρώσει το 50% του επενδυτικού σχεδιάζουν, ή/και έχουν κάνει αίτηση για έλεγχο ολοκλήρωσης, καθώς και εξαίρεση για τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια η απόφαση υπαγωγής των οποίων έχει κυρωθεί με νόμο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας 1: Διαχρονική εξέλιξη δαπανών ΠΔΕ (2004-2016) σε εκατ. ευρώ

Έτη	ΠΔΕ		
	Λοιποί εθνικοί πόροι	Συγχρηματοδοτούμενο	Σύνολο
2004	4.639	4.883	9.522
2005	2.569	4.955	7.524
2006	2.673	5.511	8.184
2007	2.763	6.046	8.809
2008	2.559	7.065	9.624
2009	2.455	7.133	9.588
2010	2.218	6.236	8.454
2011	1.885	4.722	6.608
2012	1.412	4.710	6.122
2013	783	5.867	6.650
2014	710	5.882	6.592
2015	700	5.700	6.400
2016	750	6.000	6.750

Πηγή: Διεύθυνση Δημοσίων Επενδύσεων, Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού.

Πίνακας 2: Ακαθάριστος Σχηματισμός Παγίου Κεφαλαίου

